

N:o 4.

Med anledning av förordningen angående tillverkning, upplag,
försäljning och försling av eldferliga vätskor, given den 29 mars
1924.

Landskapsnämndens fram-
ställning till Ålands landsting med anledning av
förordningen angående tillverkning, upplag, för-
säljning och försling av eldfarliga vätskor, given
den 29 mars 1924.

Uti ovanrubricerade förordning, som upphäver förordningen den 9 sep-
tember 1896, angående tillverkning, upplag, försäljning och försling av
eldfarliga oljor och därmed jämförliga vätskor, ävensom kungörelsen av
samma dag, innefattande föreskrifter angående verkställandet av undersök-
ning i avseende å oljors och andra därmed jämförliga vätskors eldfarlig-
het, har såvitt Landskapsnämnden kunnat finna, beaktats de för den all-
männa säkerheten eventuellt rätt vådliga konsekvenserna av den våldsamt
ökade konsumtionen av eldfarliga vätskor, delvis föranledd även av den
allt mer omkring sig gripande omläggningen av jordbruket för maskindrift
som i främsta rummet begagnar sig av explosionsmotorn såsom kraftkälla,
och vilken påkallar rätt betydande upplag av eldfarliga vätskor på land-
bygden. Därjämte förutsätter även den i snabb ökning stadda automobil-
trafiken att ansemliga mängder av eldfarlig vätska av första klass sprid-
des i bygderna, där dessa upplag, i händelse desamma utan nödig aktsam-
het handhavas, lätt kunna föranleda till olyckor av stor bärvidd. Utfrå-
dandet av ifrågavarande förordning torde förty varit av behovet påkalla-
Emellertid kunna dess bestämmelser i särskilda avseenden förefalla
väl stränga, såsom en del stadganden i tredje kapitlet ävensom bestämmelser

110

sen i 35 § sista momentet. Med hänsikt till inom landskapet rådande förhållanden anser landskapsnämnden emellertid att vissa lättnader borde kunna medgivas sådana personer, som för eget behov måste innehava ett mindre lager eldfarlig vätska av första klass, till vilken räknas bl. a. bensin. Närmast är att till dylika hänföra ägare till motorbåtar och de talrika automobilägare inom landskapet och särskilt i Mariehamns stad, där på grund av bestämmelsen om ett minimiavstånd av fyratio meter från byggnad med eldstad eller annans egendom för rätt att hålla upplag av dylikt bränsle (bensin), automobilägare vore förbjuden att hos sig förvara ett större förråd än fem kilogram för sinrörelse, vilket komme att medföra olägenheter, som knappast låta sig motiveras av överhängande eldfara. Anförda bränsle förvaras ju i regeln uti fat av metall samt för samma ändamål behövt bränsle av andra klass uti dylika av ek, vadan risken av deras uppbevarande å tomt torde vara rätt obetydlig, endast ett visst minimiavstånd från närmaste byggnad å tomt eller granntomt stadgas, vartill för yttermera säkerhet tillstånd att hålla dylikt upplag i stad, där eldfaran i regeln är avsevärt större än på landsbygden borde av vederbörlig myndighet inhemtas. Under förutsättning att ansökan om sådant tillstånd bleve obligatoriskt, komme även den i 35 § sista momentet nämnda omgången att praktiskt sett bortfalla, då ju i ansökningen om hållande av ifrågakomna förråd tillika givetvis komme att upptagas en anhållan om rätt för tappning i mindre kärl.

I händelse ovannämnda olägenheter sålunda genom en lagförändring kunde undanröddas, skulle Landskapsnämnden anse skäl förefinnas för beslut därom från Landstingets sida, att förordningen finge såsom landskapslag

010
gälla inom landskapet och får fördenskull föreslå

att Landstinget ville antaga ovanrubricerade
förrordning att gälla inom landskapet, dock så, att
vad i förrordningen stadgas om landshövdingens befogen-
het i vissa fall skall å landskapsnämnden tillämpas
ävensom att 26 § skall erhålla följande lydelse:

§ 26.

vill någon för eget behov =====

stadgat, såvida upplaget omfattar mer än tvåhundra kilogram eldfarlig vätska.

Understiger mängden av sådant upplag tvåhundra kilogram, samt förvaras eldfarlig vätska av första klass i metallkärl samt dylik vätska av andra klass i kärl av metall eller väl tillslutna och täta träkärl, vare tillåtet att detsamma förvara å lagerplats ute å marken eller å tomt eller gårdsplan, såvida avståndet till närmaste byggnad utgör minst tio meter samt i stad myndighet, som i 7 § nämnes, härtill på ansökan lämnat sitt tillstånd.

Då hos vederbörande =====

===== förvaras.

Mariehamn den 10 februari 1925.

På Landskapsnämndens vägnar:

